

Vlaanderen
verbeelding werkt

DUURZAAM DIERENVOEDER

DUURZAME DIERLIJKE PRODUCTIE

MEER PLANTAARDIGE EIWITTEN

VLAAMSE EIWITSTRATEGIE 2021-2030

MEER NIEUWE EIWITTEN

DUURZAME CONSUMPTIE

MEER PRODUCTDIVERSITEIT

**Vlaamse
overheid**

www.vlaanderen.be

**Lokale, duurzame en gezonde eiwitten
van productie tot consumptie**

**VLAAMSE
EIWITSTRATEGIE
2021-2030**

**Samen kansen creëren voor welvaart,
milieu en gezondheid**

depotnummer: D/2021/3241/075

INHOUD

1	De context.....	3
1.1	Inspelen op uitdagingen en trends	3
1.2	Verduurzamen en diversifiëren	4
1.3	Economische en maatschappelijke opportuniteiten	6
2	Het beleidskader.....	7
2.1	Internationale en Europese beleidskader	7
2.2	Vlaams beleidskader	8
2.3	Eiwitstrategie en de relance	10
3	Visie.....	11
4	Strategie: zes strategische thema's.....	12
4.1	Duurzame diervoeders	12
4.1.1	Visie	12
4.1.2	Doelstellingen	12
4.2	Duurzame dierlijke productie (vlees, zuivel en eieren)	13
4.2.1	Visie	13
4.2.2	Doelstellingen	13
4.3	Meer plantaardige eiwitten	14
4.3.1	Visie	14
4.3.2	Doelstellingen	14
4.4	Meer nieuwe eiwitten	15
4.4.1	Visie	15
4.4.2	Doelstellingen	15
4.5	Meer productdiversiteit: diversiteit in verwerking voor diversiteit in aanbod	15
4.5.1	Visie	15
4.5.2	Doelstellingen	16
4.6	Duurzame eiwitconsumptie	16
4.6.1	Visie	16
4.6.2	Doelstellingen	17
5	Verder traject, governance en opvolging.....	18

1.3 ECONOMISCHE EN MAATSCHAPPELIJKE OPPORTUNITEITEN

Het aanbod van meer diverse, lokale eiwitbronnen en de bijhorende consumptie, biedt **economische opportuniteiten** voor Vlaanderen. In 2019 heeft een studieteam van Technopolis B.V. en Blonk Consultants op vraag van het VLAIO hier [onderzoek](#) naar gedaan. Uit de studie is gebleken dat er op dit gebied diverse opportuniteiten liggen voor het Vlaamse bedrijfsleven en de Vlaamse kennissector.

Onder meer door de vraag naar lokaal geteelde producten, toont de **landbouwsector** initiatief door nieuwe eiwitgewassen zoals soja te telen. De teelt van eiwitgewassen is echter niet volledig competitief en moet nog verder ontwikkeld worden om deze voor akkerbouwers economisch rendabel te maken. Afzetzekerheid is daarbij essentieel.

Vanuit technologisch oogpunt lijkt Vlaanderen iets achter te liggen op buurlanden als het gaat om de ontwikkeling van het produceren van vleesstructuren (organische vezelstructuren vergelijkbaar met die van vlees) en het zogenaamde 'kweekvlees'. Toch liggen hier volop kansen voor Vlaamse bedrijven: er is een sterke wetenschappelijke basis, en **de vlees- en voedingsindustrie** is een sterke lokale sector. Vlaanderen heeft daarmee veel technologische knowhow in huis. Specifiek verwerkt vlees biedt goede mogelijkheden om het aandeel plantaardige eiwitten te verhogen zonder in te leveren op kwaliteit, smaak en textuur, waarmee een brede doelgroep van vleeseters en flexitariërs bereikt kan worden.

Verder verwacht de Vlaamse **consument** op het vlak van eiwitten een diverser aanbod dat hij kan inpassen in zijn voedingspatroon, met een verhoogd aandeel aan niet-dierlijke eiwitten dat nutritioneel, sensorisch en ecologisch gebalanceerd en aantrekkelijk is. Het houdt ook in dat voedingsgewoonten onderhevig zullen zijn aan veranderingen. Deze voorwaarde creëert een klimaat waarin producenten en retailers uitgedaagd worden om samen te werken en hoogwaardige producten op de markt te brengen.

Vlaanderen heeft de **ambitie** en mogelijkheden om op Europees vlak te groeien naar een toonaangevende agrovoedingsketen op het vlak van economische ontwikkeling, innovatie en duurzaamheid. Bestaande en nieuwe eiwitteelten en het ontwikkelen van innovatieve eiwitten vormen nieuwe, toekomstgerichte verdienmodellen voor de hele agrovoedingsketen. Duurzamere dierlijke productiemodellen en veevoederketens laten de veehouderij toe te anticiperen op nieuwe en groeiende markten die inspelen op grote maatschappelijke uitdagingen zoals de klimaatverandering, en bieden kansen voor een robuuster inkomen.

Naast het economisch potentieel, bieden deze ontwikkelingen ook **maatschappelijke opportuniteiten** op vlak van ecologische duurzaamheid (milieu en klimaat) en gezondheid.

Op het vlak van **ecologische duurzaamheid** bieden meer lokale, plantaardige en innovatieve eiwitten een kans om onze afhankelijkheid van de import van overzeese eiwitten, te verminderen en zo ook de lokale en globale milieu-impact die hiermee gepaard gaat te verlagen. Ook door verduurzaming van de dierlijke productie en door de trend naar meer plantaardige eiwitten in de consumptie, zal de ecologische impact van de eiwitvoorziening dalen. Daarnaast hebben verschillende eiwitgewassen ook ecologische voordelen voor de bodem, zoals stikstoffixatie en koolstofopbouw.

//

Op **gezondheidsvlak** is het belangrijk te streven naar een geïntegreerde benadering vanuit de voedingsdriehoek. Hierbij zal ook voldoende aandacht moeten gaan naar het sociale luik: streven naar een evenwichtig sociaal verantwoord voedingspatroon voor diverse doelgroepen. Bijkomend aandachtspunt zijn nieuwe aspecten van voedselveiligheid met betrekking tot nieuwe eiwitbronnen.

De onderzoekers sluiten het rapport af met volgende **beleidsaanbeveling**: “*Formuleer een brede visie en lange termijnstrategie op de eiwittransitie voor Vlaanderen doorheen verschillende beleidsdomeinen.*” Daarnaast bevelen de onderzoekers aan de krachten van het bedrijfsleven, onderzoeksinstituten, overheden en ngo’s te bundelen in een specifiek platform om kennis uit te wisselen, gezamenlijk projecten te starten, financieringsmogelijkheden te benutten en de sector te promoten. Verder was het advies om de keten van teelt en verwerking van eiwitingrediënten (wetenschap, veredelaars, telers, verwerkers) beter te organiseren. Door afzet- en leveringszekerheid te verbeteren, kunnen telers en verwerkers beter inspelen op de kansen van een groeiende markt. Ten slotte concludeert deze studie dat de consument beter voorgelicht moet worden over de kwalitatieve, ecologische en gezondheidsaspecten van producten waarin dierlijke eiwitten zijn vervangen door plantaardige eiwitten.

Met steun van **VLAIO** nam **Flanders’ FOOD** na dit onderzoek het thema eiwittransitie op in zijn strategisch plan als speerpuntcluster voor de agrovoedingsindustrie. De lange termijn strategie vertaalt zich in de opmaak van een strategische onderzoeks- en innovatieagenda (een onderzoeksroadmap), en gerichte financiering en ondersteuning van innovatieprojecten die een bijdrage kunnen leveren. Die bijdrage kan zich situeren in de primaire productie (verkenning, opzet en opschaling van nieuwe en plantaardige bronnen voor food en feed), als in de verwerking (extractie, textureren en verwerken tot concrete producten) of maatschappelijk (duurzaamheidsaspecten, consumptiepatronen). De korte termijn strategie focust op de ondersteuning van bedrijven en starters bij de uitwerking van concrete ideeën.

2 HET BELEIDSKADER

2.1 INTERNATIONAAL EN EUROPEES BELEIDSKADER

In September 2015 werd binnen de Verenigde Naties de **Agenda voor Duurzame Ontwikkeling 2030** aangenomen. Deze ambitieuze agenda formuleert 17 doelstellingen en 169 subdoelstellingen (‘sustainable development goals’ of SDG’s) die bottom-up op multilaterale wijze werden vastgelegd en die tegen 2030 gehaald moeten worden. Landbouw en voedsel vormen een belangrijke rode draad in de doelstellingen ([Stockholm Resilience Centre, 2016](#)). Om tot een algemene duurzame ontwikkeling te komen, is het van groot belang om wereldwijd duurzame voedselsystemen op poten te zetten ([World Economic Forum, 2018](#)). Het ontwikkelen van een eiwitstrategie levert een bijdrage aan 8 SDG’s:

////////////////////////////////////

Binnen de eiwitstrategie streven we een duurzame eiwitconsumptie na volgens de 5P's van de SDG's (planet, people, prosperity, partnership & peace). Dit houdt volgende pistes in:

- het vermijden van overconsumptie of verspilling van eiwitten. De eiwitconsumptie bij onze bevolking is over het algemeen te hoog;
- we streven in het voedingspatroon een verschuiving in de verhouding dierlijke en plantaardige producten/eiwitten na richting meer plantaardig. De actuele verhouding is zowel op het vlak van gezondheid als op milieuvlak niet optimaal;
- we promoten diversificatie in eiwitconsumptie in lijn met de diversificatie in het aanbod. Alle eiwitbronnen hebben hierin hun plaats. De voorkeur gaat uit naar weinig of niet bewerkte producten. Maar ook sterker verwerkte of hoogtechnologise producten maken hier deel van uit. Hierbij is het belangrijk om aandacht te besteden aan de invloed van bewerkingswijze en -graad op de nutritionele waarde van eiwitbronnen;
- we geven steevast de voorkeur aan lokale eiwitbronnen om een evenwichtig voedingspatroon in te vullen, dit vanuit het oogpunt van economische duurzaamheid.

We houden rekening met de specifieke eiwit- en voedingsbehoeften van bepaalde doelgroepen zoals kinderen en ouderen.

Het streven naar een duurzame eiwitconsumptie houdt een gedragsverandering in. Voedselconsumptie, of voedingsgedrag, is een complex thema dat door een veelheid aan actoren en factoren wordt beïnvloed. De consument neemt hierbij uiteraard een centrale rol op als actor. Naast consumenten spelen andere actoren uit het voedselsysteem een belangrijke rol in het voedselgedrag. Voedselgedrag veranderen vergt daarom een collectieve inzet. Duidelijke informatie en herkenbaarheid zijn belangrijke voorwaarden om de consument in staat te stellen bewuste keuzes te maken. Er moet ook geïnvesteerd worden in gedragsonderzoek en onderzoek naar gezonde en duurzame voedselomgevingen. De betere voedingskeuzes moeten de meest voor de hand liggende keuze zijn.

Dit alles vraagt om een sterke en vooral een eensgezinde communicatiestrategie die eveneens de voortgang van de andere strategische doelstellingen versterkt.

4.6.2 Doelstellingen

De Vlaamse gezondheidsdoelstelling uit het strategische plan 'De Vlaming leeft gezonder in 2025' beoogt op het vlak van voeding dat de Vlaming zich een gezonder en duurzaam eetpatroon eigen maakt. De eiwitstrategie heeft een plaats in het formuleren van voedingsaanbevelingen en het bredere voedingsverhaal.

We formuleren doelstellingen voor een gezonde, diverse, milieuverantwoorde en lokale eiwitconsumptie. Dit gebeurt in het kader van de lopende onderbouwing van de voedingsdriehoek voor de milieuaspecten. We vertalen de doelstellingen in praktische adviezen en handelingsperspectieven voor de consument, rekening houdend met de specifieke behoeften van bepaalde doelgroepen. Door middel van gezondheidseducatie worden de verschillende settings (burger, gezin, vrije tijd, scholen, werk, zorg en welzijn, lokale besturen) geïnformeerd.

//

Hilde Crevits

Viceminister-president
van de Vlaamse Regering
en

Vlaams minister van Economie,
Innovatie, Werk, Sociale
economie en Landbouw

(initiatiefnemer)

comeos

VLAM.be

Fevia
Vlaanderen